בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 7019-03-26 ש. נ' ש.

לפני כבוד השופט צבי ויצמן

מבקש א. ש.
ע"י עו"ד אליעזר גריסרו

נגד

משיבה ש. ש.
ע"י עו"ד ליאור רז

החלטה

דוגמא יפה אשר מראה לנו שישנם מקרים בהם ראוי להגיש ערעור נקודתי גם אם מדובר על מזונות זמניים!

כבוד השופט ויצמן מקבל כמובן את הערעור, והרי כבוד השופטת עידית בן-דב ג'וליאן חישבה את המדור בניגוד לפסיקות מנחות של כבודו עצמו...

בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה (כב' השופטת עידית בן-דב ג'וליאן) מיום 25.2.26 בניגוד לנהלים לא רשום לנו המספר תיק. לא ראוי. במסגרתה פסק בית משפט קמא את חיובו של המבקש במזונות שלושת ילדיו הקטינים.

העובדות שעמדו בבסיס ההחלטה:

1. בני הזוג נישאו בשנת 2007 ולהם שלושה ילדים: ד. (כבן 14), ז. (כבת 8) וא. (כבת 4), מקטני קטינים. בחודש דצמבר 2025 הפרידו הצדדים מגורים. המבקש נשאר להתגורר בדירת הצדדים המשותפת (עליה משולמת משכנתא), ואילו המשיבה שכרה דירה למגוריה וללינת הקטינים בשהותם עמה. **הצדדים מקיימים חלוקת זמני שהות שווה עם הקטינים.**

בית משפט קמא נדרש לפסיקת מזונות זמניים לקטינים על פי בקשת המשיבה.

החלטת בית משפט קמא

2. בית משפט קמא קבע בהחלטתו למזונות זמניים כי המשיבה, אחות במקצועה, משתכרת בממוצע 13,226 ש"ח נטו בחודש. לאחר תשלום דמי שכירות בסך 7,500 ₪, הכנסתה הפנויה הועמדה על סך 5,700 ש"ח. המבקש, רואה חשבון, נקבע כי הוא משתכר בממוצע 24,900 ש"ח נטו בחודש (כולל בונוס שנתי). אחר תשלום החזר משכנתא בסך 3,800 ₪, הכנסתו הפנויה הועמדה על 21,100 ש"ח. בהינתן שכך קבע בית המפשט כי יחס ההכנסות הפנויות עומד על 80% למבקש ו-20% למשיבה. כאמור זמני השהות של הצדדים עם הקטינים דומים.

בנסיבות אלו ובהינתן כי עסקינן בפסיקת מזונות זמניים שנועדה לשמש "סיוע ראשוני" להבטחת צרכי הקטינים עד למתן פסק דין סופי, וזאת מבלי להיכנס בשלב זה לעובי הקורה ולבירור מלא של הראיות. חייב בית המשפט את המבקש לשאת במזונותיהם הזמניים של כל אחד מהקטינים שמעל לגיל 6 (ד. וז.), אשר צרכיהם הוערכו בשיעור של 2,500 ₪ לחודש לכל קטין (ללא הוצאות מדור, חינוך ורפואה), בסך של 750 ₪ לחודש **אכן. 80% מ 2,500 זה 2,000. פחות 1,250 (50% לפי זמני השהות) יוצא 750 ₪** ובמדורו של כל קטין בשיעור של 1,000 ₪. **כאן יש לכבודה טעות. 7,500 ושלושה ילדים (50%) זה 3,750 ₪. כל ילד 1,250 ₪. לשני הילדים מעל גיל 6 זה 2,500 יחד. ועכשיו: האב צריך לשלם 80% (יחס שכר ההורים) מתוך 2,500 (2,000) פחות חלקו בהתאם לזמני השהות (1,250), כלומר 750 ₪ עבור שני הילדים. 375 לילד. כבודה הגיע ל 1,000 עבור כל ילד. כבודה חישבה לא בהתאם לפסיקות מחוזי.**

בכל הקשור לצרכיה של הקטינה א. שהיא מקטני קטינים ואשר המבקש חב במלוא עלות צרכיה, צרכיה הוערכו בשיעור של 2,000 ₪ חויב המבקש לשאת ב – 1,000 ₪ בהתחשב בכך שבמחצית הזמן היא שוהה עמו והוא נושא בצרכיה אותה עת **יפה מאוד! נזכיר שוב שכך צריך להיות בכל מקרה, גם כאשר יש זמני שהות מצומצמים.** כך חויב לשאת בהוצאות מדורה בשיעור של 1,250 ₪. **זאת טעות כמובן! ראינו ש 1,250 זה סכום המדור של כל ילד, לכן כאן היה צריך להפחית 50% לאור זמני השהות השווים. יוצא 625 ₪.**

הסבר:

בפסק הדין בעמ"ש 36635-10-23 כבוד השופט ויצמן (מחוזי מרכז מיום 02.07.2024, סעיף 24) עושה לנו סדר לנושא מזונות ילדים, ובין היתר **חוזר ומסביר שמתחת לגיל 6 יש להפחית את ההוצאות עבור הילד, מזונות ומדור, שהאב מוציא באופן ישיר. ראו גם בפסק דין נוסף של כבודו** רמ"ש 78829-12-24 (מיום 19.01.2025, סעיף 15).

מתחת לגיל 6 על האב לשלם את מלוא הצרכים ההכרחיים של הילדים, אך התשלום עבור המזונות והמדור כאחד יחושב רק עבור זמני השהות שהילדים אצל האם. בזמני השהות של האב עם הילדים הוא הרי משלם באופן ישיר את הוצאות הילדים. לכן, כאן זה חצי.

ראוי להדגיש שההתחשבות בזמני השהות לחישוב המזונות והמדור נכונה מתמטית ומחויבת מציאות לא רק בזמני שהות שווים/רחבים, אלא לכל המקרים!
בכל מקרה בו האב ישלם לאם את צרכי הילד **גם** בימים שהילד עימו, **יהיה כאן תשלום ביתר על ידי האב**. גם את זה חשוב להסביר במקרים המתאימים. כאן זמני השהות אפסיים.

אז אין צורך. **אם היו זמני שהות של 3/11, סתם דוגמא, בהחלט היה צריך להוריד את החלק שהאב משלם באופן ישיר. זה נכון כלכלית, וגם יכול להוות תמריץ בחלק מהמקרים לאבות להיות עם ילדם.**

בית המשפט ציין כי לאחר תשלומי המזונות שנפסקו, הפער בהכנסות הפנויות של הצדדים מצטמצם, ולכן ראוי לחלק הוצאות אלו ביחס של **60% לאב ו-40% לאם**. **יפה! "לאחר"! סוף סוף. חבל שלא פורסם.**

תוקף החיוב במזונות זמניים נקבע רטרואקטיבית מחודש 8/25 (מועד הגבלת החשבון המשותף ע"י המבקש). כאשר המבקש רשאי לקזז ממועד זה תשלומים ששילם עבור מזונות הקטינים יקוזזו, כאשר היתרה תשולם ב-6 תשלומים שווים. עוד נקבע כי קצבת הילדים מביטוח לאומי, וכן כל מענק בגינם, ישולמו לידי המשיבה.

תמצית טענות המבקש

3. המבקש טוען בערעורו כי נפלו שלוש טעויות מהותיות בהחלטת בית המשפט קמא.

ראשית, נטען לטעות בחישוב רכיב המדור. לטענת המבקש, הסכום שנפסק חורג משמעותית מהחישוב המתבקש על בסיס הנתונים שקבע בית המשפט עצמו, תוך התעלמות מכך שהוא נושא בתשלום משכנתא מלא על דירת המגורים במקביל לדמי השכירות שמשלמת האם. לשיטתו, לאור יחס ההכנסות הפנויות של הצדדים והפסיקה הנהוגה, חלקו במדור היה אמור להיות נמוך בהרבה, מה גם שהאם בחרה לשכור דירה יקרה במודע.

שנית, המבקש מלין על גובה מזונות הקטינים, אשר בסיס צרכיהם נקבע על הרף העליון המקובל בפסיקה, וזאת ללא תשתית ראייתית מספקת ואסמכתאות להוצאות הנטענות מצד האם. הוא טוען כי קביעה זו, המצטרפת לחיוב המדור הגבוה, מטילה עליו נטל כלכלי חריג ומתעלמת ממשקלה של חלוקת זמני השהות השוויונית, במסגרתה הוא נושא ישירות בחלק ניכר מהוצאות הקטינים כשהם שוהים עמו.

שלישית, המבקש תוקף את החלת חיוב המזונות באופן רטרואקטיבי החל מחודש אוגוסט 2025, המועד בו הוגבל החשבון המשותף. לטענתו, מחודש אוגוסט ועד לסוף חודש דצמבר 2025 המשיכו הצדדים והקטינים להתגורר יחד תחת קורת גג אחת ולנהל משק בית משותף, שבו הוא נשא בפועל בכל הוצאות המחיה. מאחר שבתקופה זו לא היו לאם הוצאות מדור או מחיה עצמאיות ונפרדות, חיובו במזונות בגין חודשים אלו הוא בלתי סביר, ויש להחיל את החיוב לכל המוקדם ממועד עזיבת האם את הדירה המשותפת.

תמצית תגובת המשיבה

4. המשיבה מבקשת לדחות את בקשת רשות הערעור של המבקש ולחייבו בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד באופן מלא. לטענתה, אף שהחלטת בית משפט קמא (בית המשפט לענייני משפחה) לא קיבלה את מלוא עתירותיה (כגון חלוקת ההוצאות על חינוך ורפואה על פי יחס ההכנסות המלא של 80/20), מדובר בהחלטה זמנית הולמת וסבירה בנסיבות העניין, שאין מקום להתערב בה בשלב זה.

לטענת המשיבה המערער נוהג בחוסר תום לב ומסתיר את האמת אודות מלוא הכנסותיו. לטענתה, הוא נמנע במכוון מצירוף מסמכים חיוניים כמו דפי חשבון בנק על שמו, פירוט שימושים בכרטיסי אשראי, ופירוט חשבונות השקעות. כמו כן, הוא נמנע מלצרף את הסכם העסקתו ואת פירוט הבונוסים וההטבות שהוא מקבל ממקום עבודתו. **ייתכן. אז מה? תוכיח זאת בהמשך הדיונים. אם נפלה כאן טעות בחישוב המדור יש לתקנה.** קביעת בית המשפט לגבי יחס ההכנסות עושה חסד עם המערער, שכן לו היו נחשפים מלוא הנתונים שהסתיר, הפער לטובתה היה משמעותי עוד יותר. היא מדגישה כי המערער עובד במשרה חלקית של 75% בלבד, בעוד היא עובדת כאחות בהיקף של כמעט משרה מלאה, כולל משמרות לילה וסופי שבוע, רק כדי לפרנס את הילדים.

5. המשיבה מוסיפה ודוחה את טענת המבקש כי שכרה דירה בעלות חריגה. היא מסבירה ששכרה דירת 4 חדרים רגילה בפתח תקווה בעלות של 7,500 ₪, סמוך לדירת המגורים המשותפת, במטרה להקל על מעבר הקטינים בין הבתים ברגל וללא צורך בהסעות. היא מדגישה כי בזמן שהיא משלמת שכר דירה, המבקש נותר לגור בדירה המשותפת; הוא אמנם משלם משכנתא, אך מחציתה מהווה עבורו חיסכון הוני (החזר על נכס שלו), והוא נהנה ממגורים ללא תשלום דמי שימוש לאישה. לכן, החיוב שהושת עליו בסך 3,250 ₪ עבור מדור הקטינים הוא סביר ונכון.

לטענתה בית משפט קמא לא פסק את המזונות על הרף הגבוה בפסיקה. הוא פסק 2,500 ₪ לחודש עבור כל קטין מעל גיל 6, שזהו סכום שגרתי ומקובל לקטינים שחולקים את זמנם בין שני בתים. עבור הקטינה הקטנה (בת 4), בית המשפט פסק סכום נמוך יותר של 2,000 ₪, למרות שצרכיה רבים יותר. המשיבה מוסיפה כי טרם הפרידה, המשפחה חיה ברמת חיים גבוהה מאוד (הכנסות של כ-40,000 ₪ והוצאות אשראי של כ-37,668 ₪ בחודש), ולמערער יש יכולת להמשיך לממן רמת חיים זו עבור ילדיו.

6. המשיבה תומכת בהחלטת בית המשפט להחיל את תשלום המזונות רטרואקטיבית החל מחודש אוגוסט 2025. היא מציינת כי ב-12.8.25 הגביל המערער באופן חד-צדדי את החשבון המשותף והותיר אותה ללא משאבים, כך שהיא נאלצה לקחת הלוואות בסך 60,000 ₪ כדי לכלכל

את עצמה ואת הקטינים. יתרה מזאת, היא מזכירה כי הצדדים הסכימו מראש, במסגרת אישור הסכמות חלקיות, כי בית המשפט שידון במזונות יכריע גם לגבי חלוקת ההוצאות ממועד סגירת החשבון המשותף ועד לעזיבתה את הדירה.

****

7. אחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה מצאתי לדון בה כאילו ניתנה הרשות והוגש הערעור. דין הערעור להתקבל באופן חלקי, ככפי שיובהר להלן.

כידוע, התערבות ערכאת הערעור בפסיקת מזונות זמניים היא מצומצמת ושמורה למקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד, שכן מדובר בסעד זמני שאינו חורץ את גורל התביעה כולה ומתבסס על ראיות לכאורה (וראו , כדוגמה - בע"מ 74545-12-24 פלונית נ' פלוני (02.01.2025); רמ"ש (מחוזי תל אביב-יפו) 12046-02-26 אלמוני נ' פלונית (24.02.2026); רמ"ש (מחוזי ירושלים) 77141-01-26 מ.ח נ' ר.ר (02.02.2026); עמ"ש (מחוזי מרכז) 68356-11-24 ו. ז. ש נ' י. ש (28.10.2025)).

8. בנדון אין מקום להתערב בעצם קביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא לעניין שיעור השתכרותם כמו גם השתכרותם הפנויה של הצדדים על בסיס תיעוד שהונח לפתחו לעת עתה. ברי כי ממצאים אלו יבחנו בהמשך ההליך ואפשר שישתנו וידויקו. בצד זה נראה כי יש מקום להתערבות כבר עתה בשיעור חיובו של המבקש במדור הקטינים וזאת כעולה מעצם קביעותיו העובדתיות של בית המשפט עצמו, כפי שיפורט להלן. **בהחלט**

כיוון שעסקינן בשלושה קטינים ועלות השכירות הנדרשת למשיבה מגעת לסך 7,500 ₪ לחודש הרי שעלות מדורם מגעת למחצית מהסך הנזכר היינו כ 3,750 ש"ח לחודש (1,250 לכל קטין; לעניין עלות מדור שלושה קטינים כדי מחצית מעלות המדור ראו - בע"מ 1061/24 פלוני נ' פלונית (2024, בסע' 32 לפסק הדין והמובאות הרבות שם).

לפיכך מבחינה חשבונאית גרידא - מכיוון שהקטינים שוהים עם האב מחצית מהזמן ובתקופת שהות זו הוא נותן להם מדורם, הרי שביחס לקטינה א. שהיא מקטני קטינים חב האב במדור בשיעור של 625 ₪ **(חישוב רק לפי חלוקת זמני השהות, כמקובל תחת העוול של ההלכה הדתית)**, ואילו במדורם של שני הקטינים האחרים חב האב בשיעור של 375 ₪ לכל אחד שכן חיובו הוא ב 80% מרכיב המדור בלבד בשל יחס ההכנסות בין הצדדים (1,250*80% = 1,000 ₪ ובהפחתת מחצית מעלות המדור לקטין בסך 625 ₪ המשולם מעצם שהיית הקטין עם האב, עולה החיוב כדי 375 ₪ בלבד). **החישוב נכון. יפה.** בצד זה ולמרות שמבחינה חשבונאית גרידא נדרש המבקש לשאת בסך של 375 ש"ח בלבד לכל קטין מעל לגיל 6, לסברתי נוכח פערי השכר שבין הצדדים והעובדה שהמשיבה נדרשת לתשלום מדור גבוה יותר בשיעור ניכר מהמבקש, שכן הוא נדרש אך ורק להחזרי משכנתא בשיעור של כ- 3,800 ₪ לעומת עלויות שכירות דירה בשיעור של

7,500 ₪ לחודש, ראוי להעמיד את עלות השתתפותו של המבקש במדור כל אחד מהקטינים שמעל לגיל 6 על 500 ₪ לחודש **בסדר גמור.** בעמ"ש 37107-09-25 **(מחוזי חיפה, סעיף 52, מיום 15.03.2026) צוין: "ניתן לומר ככלל, כי הנוסחה לחישוב מזונות מהווה נקודת מוצא וברירת מחדל אך היא נסוגה כאמור בפני נסיבות קונקרטיות המצדיקות סטייה (בעיקר פערים בזמני השהות ו/או בהכנסות הפנויות)". השאלה שיצטרכו לבדוק בקמא היא האם 7,500 זה שכר דירה ממוצע המתאים לתא המשפחתי בפתח תקווה? לא יודע.** (לעניין שיקול הדעת החורג מהפן החשבונאי גרידא בחיובי המזונות, ראו עמדתם של כב' הש' פוגלמן וכב' הש' מזוז בעניין בע"מ 919/15 וכן ראו - עמ"ש (מחוזי חיפה) 37107-09-25 פלוני נ' אלמונית (2026); עמ"ש (מחוזי מרכז) 2366-06-23 ש. מ נ' נ. מ. מ (2023)).

ואם כן, בסה"כ יישא המבקש במדור הקטינים בשיעור של 1,625 ₪ תחת הסך של 3,250 ₪ בו חויב על ידי בית משפט קמא בהחלטתו. מדובר בפער משמעותי העולה מתוך שימוש בקביעותיו העובדתיות של בית משפט קמא עצמו, לפיכך נדרשת התערבותה של ערכאת הערעור כבר עתה. **יפה מאוד! בטח כאשר מזונות נאכלים...**

ההפחתה הנזכרת תהא ממועד חיוב המזונות שנקבע על ידי בית המשפט. המבקש יהא זכאי לקזז מחיובי המזונות העתידיים, ככל ששילם למשיבה מעבר לסך שנקבע, ואולם הקיזוז לא יעלה על 500 ₪ לחודש ויתפרס לאורך זמן בהתאם.

9. לבסוף - לא מצאתי מקום להתערב במועד החיוב שנקבע על ידי בית המשפט. לעניין זה יש מחלוקות עובדתיות בין הצדדים שיתבררו בהמשך ההליך.

סוף דבר

10. הערעור מתקבל באופן חלקי לפיו יישא המבקש במדור הקטינים בשיעור של 1,625 ש"ח לחודש תחת קביעת בית משפט קמא.

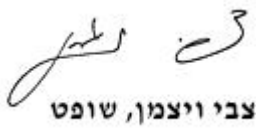
שאר חיובי המזונות שנקבעו על ידי בית משפט קמא יוותרו על כנם.

בנסיבות הנדון לא מצאתי להוסיף ולעשות צו להוצאות.

הערובה שהופקדה על ידי המבקש תושב לידיו באמצעות בא כוחו.

ניתן לפרסום ללא פרטי הצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"ו, 29 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

צבי ויצמן, שופט

העתק הלכה